

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 50. Operatio Theandrica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](#)

Sæculum VII sepulchro, per portas clausas penetravit,
A. C. 649. & super mare ambulavit.

p. 170.

His textibus recitatis Papa errores notavit, & præcipue ultimum, qui Incarnationem reddit commentitiam, si nempe credatur, IESU Christo non fuisse Corpus solidum, qualia nostra sunt. Error iste etiam destruit miraculum; quis enim prodigium proclamet, si, quod corpus solidum non fuit, per corpora penetravit, aut super aquas ambulavit? postea Papa Theodori erroribus opposuit Auctoritatem Patrum, quorum verba adduxit, scilicet S. Cyrilli, S. Gregorii Nazianzeni, S. Dionysii, S. Basili, & Concilii Calcedonensis.

p. 171.

§. L.

Operatio Theandrica.

Benedictus Episcopus Ajaciensis in Corsica petiit, ut legerentur novem Articuli Cyri Alexandrini, & præ aliis septimus, deinde Epistola, qua Sergius Constantinopolitanus eos approbavit. Lectus est igitur septimus Cyri Articulus, in quo anathematizatur, quicunque in IESU Christo non confitetur unam Operationem Theandricam, tum Epistola Constantinopolitana etiam lecta. Sergius Episcopus Tempulensis petiit, ut legeretur Textus S. Dionysii Episcopi Atheniensis a Cyro allegatus. Ille Textus

p. 174.

Sup. Lib.
XXXVII.
§. 41.

p. 179.

tus ex Epistola ad Gajum excerptus e- Sæculum VII
rat, & recitatus est in hunc modum: A. C. 649.

Tandem nec *actiones Divinas tanquam* p. 182.

Deus, nec humanas tanquam homo ope-
ratus est, sed novam speciem Operatio-
nis Dei Incarnati nobis exhibuit, quæ
Theandrica appellari potest. Quia illa
ætate nemo dubitabat, quin hæc verba
S. Dionysii Areopagitæ essent, S. Marti-
nus Papa maximam curam adhibuit, ut
ea explicaret. Primo Cyrum & Ser-
gium accusat, quod S. Dionysii Textum
mala fide depravaverint, Cyrum, quod in
Articulo suo septimo posuerit *unam*
Operationem Theandricam loco *nova*
operationis, & Sergium, quod in Epi-
stola sua vocem *Theandricus* supprese-
rit, & solummodo dixerit unam Opera-
tionem. Ut Papa ostenderet, unde hunc
modum explicandi S. Dionysium hau-
sissent, legi jussit quinque textus The-
mistii, Hæretici Severiani, in quibus pro-
pugnabat, unicam in JESU Christo dari
Operationem, & ex hac ratione S. Dio-
nysum eam dixisse Theandricam, ita
Severum docuisse, nec satis esse, si hæc
Operatio θεοπεπτω̄ς, id est Deo conve-
niens appelletur.

Denique affirmabat Pontifex, vocem
Theandricus necessario duas Operatio-
nes complecti, nam, inquiebat, si *unam* p. 187.
tantum significat, tunc illa operatio vel

I 5   *simplex*

Sæculum VII simplex est, vel composita, vel Naturalis
A. C. 649. vel Personalis? si simplex est, banc ergo
 etiam Pater habebit; si autem habet operationem Theandricam, ergo etiam
 Pater Deus & homo erit. Si hæc Operatio est composita, Filius alterius
 substantiæ est, quam Pater, nam Pater Operationem compositam non habet. Si
 hæc Operatio Christi est Naturalis, Caro Verbo Consustancialis est, cum babeat
 eandem Operationem, & ita loco Trinitatis erit Quaternitas. Si Operatio
 Theandrica est Personalis, separant Patrem a Filio secundum Operationem,
 quia in Operationibus Personalibus distinguuntur. Si his difficultatibus tur-
 bati dicant, Operationem Theandricam unam esse propter conjunctionem Natu-
 varum; ergo ante conjunctionem Verbum duas Operationes habebat, & post con-
 junctionem ex duabus una fit, dum altera rescinditur, vel ambae confunduntur.

Ex his absurdis, quæ effugere non possunt, liquido constat, S. Dionysium voluisse duas Operationes significare, adhibita voce composita, qua usus est, ut earum conjunctionem in eadem Persona indicet. Ideo sapientissime dicit, Christum nec actiones Divinas tanquam Deum, nec humanas tanquam hominem operari, sed Operationum naturalium æque ac Naturarum perfectam conjunctionem ostendit, quia

Dionysius
 Areopagita
 explicatur.

quia buic conjunctioni proprium erat, ut Sæculum VII
actiones Divinas modo humano, & actio- A. C. 649.
nes humanas modo Divino perageret. Mi-
racula patrabat ministerio carnis suæ,
Anima rationali præditæ, sibique hypo-
statice conjunctæ, & rursus virtute sua
omnipotenti sponte sua subjicit se Pas-
sioni, qua vitam nobis donavit. Ita-
que habebat ea in se, quæ nobis natura-
lia sunt, sed modo eminenti, & si nobis
comparetur, supernaturali. Hæc nempe p. 190.
docuit S. Leo; utramque naturam illud
in eo operatam fuisse, quod sibi compete-
bat, sed cum alterius naturæ communi-
catione.

Deusdedit Episcopus Calaritanus
hanc explicationem S. Dionysii de Ope-
ratione Theandrica approbavit, & sub-
junxit, ipsum Pirrum fuisse confessum,
quod Cyrus textum depravasset, quip-
pe, cum S. Sophronio responderet, di-
xisse: *Verum est, quod vocem UNAM* p. 191.
loco NOVAM posuerit, verumtamen
persuasum mibi habeo, Cyrum hoc nul-
latenus mala fide fecisse, sed credidisse,
vocem NOVAM in alio sensu accipi
non posse. Tum petiit, quod jam pe- Sup. n. 21.
tierat Papa, ut Ectesis Heraclii legere-
tur.

Ectesi recitata, lecta etiam sunt ex- p. 203. 206.
cerpta ex duobus Conciliis Constantino-
politanis, a Sergio & Pirrho celebratis,
in

Sæculum VII in quibus Ecclæsin ratam habuere. Tum
A. C. 649. etiam Cyri ad Sergium Epistola in eundem finem scripta, & quia in ea dicebatur, Ecclæsim ad Severinum Papam fuisse missam, Martinus Papa Epistola recitata dixit: *Frustravit eos spes sua, nam Ecclæsim eorum Sacra Sedes nunquam approbavit, vel recepit, imo damnavit & anathematizavit.* His finitur Sessio tertia.

Sup. n. 22.

p. 207.

Sup. n. 26.

p. 210.

</